

anseer det rigtig og hensigtsmæssigt at drive denne Sag med større Iver, end den hidtil er bleven drevet, og at man dernæst ønsker ved denne Lov at opnaae en Tilladelse til, at Gymnastiken kan stilles i Vero, hvor Saadant maatte ansees hensigtsmæssigt; det vil kunne opnaaes paa den letteste Maade, naar man giver Skoledirectionen Myndighed til, saaa Hensende og altsaa ikke behøver at søge Ministeriet.

Kraiberg: Igjennem den lange og interessante Drøftelse er jeg bleven saa kraftig understøttet, at det har glædet mig for den Sags Skyld, som jeg har sat i Bevægelse. Jeg har allerede i mit indledende Foredrag udtalt, at jeg ikke er nogen Modstander af Gymnastikundervisningen i det Hele taget, men at jeg var imod en slet Gymnastikundervisning, og jeg troer, at Udtalelserne her ville være Stadfæstelse nok for min og Andres Paastand, at den Maade, hvorpaa Gymnastikundervisningen for Diebliffet drives her i Danmark, er daarlig. Naar man altsaa ikke kan omstabe det Forhold, hvorunder den danske Almues Børn leve, og det kan man jo ikke, og naar man ikke kan gjøre det næste Skridt, nemlig skaffe Lærere, der ialtsald ere dygtigere Gymnastiklærere end de nuværende, i det Hele taget skaffe heldigere Betingelse, saa siger jeg, og Tusinder sige det med mig, hellere slet ingen Gymnastikundervisning. Det er blevet udtalt, at Stemningen mod Gymnastikundervisningen skulde være et Slags Beviis paa Mangel paa Erbødighed for Loven; det modsiges jeg paa det Bestemteste; jeg siger derimod, at den Maade, hvorpaa Gymnastikundervisningen nu drives, netop leder til at rykke Folkets Erbødighed for Loven, thi Loven staar der med sine Bestemmelser, Gymnastikpladsen er der, Gymnastikgalgen er der, men Gymnastik læres der ikke i de fleste af vore Landsbysskoler, og naar saa Administrationen en sjeleden Gang kommer for at eftersee, saa lukker man Døren, saa faster man et Slør over det, som ikke taaler Lyset, og saa har man tillige ved Siden deraf bestandig et Sværd hængende over Hovedet paa Læreren, hvilket man kan benytte, dersom han skulde vække Uvillie; jeg troer, at en saadan Tilstand snarere rykker Befolkningens Er-

bødighed for Loven. Naar man til mig, som Forslagsstillernes Ordfører, har rettet en Opfordring om at tage Forslaget tilbage, saa er jeg ikke bemyndiget dertil for de Andres Bedkommende, og jeg vil ikke gjøre det for mit eget Bedkommende, thi man maa nu søge at borttrassonnere Betydningen af Afstemningen, saameget, som man vil, saa er der dog een Ting, som bliver staaende, og det er de Udtalelser, som ere faldne her i Salen, det er den Dom, der er sædret over Gymnastikundervisningen, og selv om enkelte af Folkethingets Medlemmer ikke skulde forstaae at vurdere Afstemningen, saa veed jeg, at man rundt om i Landet vil bedømme denne Afstemning som et Beviis paa, at naar man ret alvorlig vil røre sig og møder med denne Sag i næste Sæssion, skal den blive omordnet paa en saadan Maade, som stemmer med det danske Folks Dnsse.

Formanden: Der er af Rigsdagssmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zable) indleveret Forslag til følgende motiverede Dagsorden:

„Det Folkethinget udtaler, at Gymnastikundervisningen i Almueskolerne paa Landet ikke svarer til sin Hensigt, og tildeels er usvømmen ligeoverfor Landalmuens Syssel, gaaer Folkethinget over til det næste Nummer paa Dagsordenen.“

Foreløbig bliver det altsaa kun at forhandle om denne Dagsorden.

Zable: Da der med Hensyn til Afstemningen over Overgangen til 2den Behandling er reist Tvivl, om den kunde blive et virkeligt Udtryk af de Forhandlinger, som her have fundet Sted, har jeg tilladt mig at stille dette Forslag til en motiveret Dagsorden, der udtaler de Anskuelser, som have været gjort gjældende fra deres Side, der have indbragt Forslaget. Naar den Dagsorden antages, troer jeg, at deraf vil fremkomme en bestemt Udtalelse fra den Side af Salen, som ønsker Forandring i dette Forhold.

Krogsh: Jeg kunde nok tænke mig en Dagsorden, som jeg kunde tiltræde, naar den